

In dankbare herinnering aan

THEO EELTINK

echtgenoot van Jo Brummelhuis

Hij werd geboren te Hengelo (O) op 17 september 1932. Door het Sakrament van de Doop werd hij opgenomen in de gemeenschap van Christus. Hij stierf te Haaksbergen op 1 maart 1993.

Een energieke man. Een markante persoonlijkheid. Zo hebben we Theo leren kennen. Iemand, die zijn leven zin gaf door zich in te zetten voor anderen. Het meest mocht zijn vrouw dat ervaren. Bijna 35 jaar deelden ze alles, wat er in hen was aan liefde en trouw. Samen mochten ze het meest kostbare, wat een mens geven kan aan hun drie kinderen geven: het leven zelf. De goede band met elkaar was voor hem van levensbelang. Het meest zichzelf was hij tijdens de jaarlijkse kampeer-vakantie met zijn gezin. Hij kon genieten van het samenzijn en vooral van zijn kleinkinderen. De woorden van de oudste tekenen duidelijk de betekenis van opa: "Wat ik nooit vergeet, is het ogenblik, dat ik opa voor het laatst zag en zijn hand vasthield. Ik zal van opa blijven houden en hem nooit vergeten".

In zijn vele functies binnen de gemeenschap van Haaksbergen werd Theo gewaardeerd als een eerlijk, zakelijk en vooral integer bestuurder. Hij was recht door zee en wilde nooit iemand kwetsen. Hij was oprecht in

zaken en gevoelig voor wat er in de ander leefde. Tot in de late uren maakte hij tijd voor iedereen die een beroep op hem deed. Terecht ontving hij voor al zijn activiteiten in 1990 de ere-medaille in de Orde van Oranje Nassau. In vele opzichten was hij een echte ridder.

Maar ook deze sterke man moest ervaren hoe broos ons lichaam kan zijn. Hij werd ziek, niemand weet wanneer het begon. Langzaam maar zeker kwam hij steeds meer levensadem te kort. Soms tobden mensen tegen het leven aan tot het niet meer kan. Hij vocht ten einde toe. Theo stierf te vroeg. Maar de waarde van een mensenleven wordt niet alleen in jaren geteld. Hij liet ons iets zien, hoe een mensenleven bedoeld moet zijn. We zijn er dan ook van overtuigd, dat de zin van zijn leven voor hem en voor ons niet voorbij is. Zijn talenten heeft hij ten volle gebruikt. Daarom geloven we oprecht dat nu tot hem gezegd is: "Kom goede en trouwe dienaar, en deel in mijn geluk." Vanuit dat geloof hebben wij op 4 maart afscheid van hem genomen. Zijn lichaam hebben we te ruste gelegd op het r.k. kerkhof "Het Waarveld" te Haaksbergen.

Dat Theo mag leven in de vrede van de verrezen Heer.

Wij danken iedereen, die Theo en ons gesteund heeft in moeilijke tijden.

Jo en kinderen